

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Milana Chmelíčka a soudkyň JUDr. Ivy Březinové a Mgr. Zdeňky Burdové ve věci

žalobkyně: **Asten Hotels s.r.o.**, IČO: 24166898
sídlem Pařížská 1, 110 00 Praha 1
zastoupená advokátkou JUDr. Karolinou Besser
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha 1

proti

žalované: **Bellevue hotel Karlov Services, s.r.o.**, IČO: 24241253
sídlem Švédská 635/8, 150 00 Praha 5
zastoupená advokátkou Mgr. Monikou Zušákovou
sídlem Košická 72/4, 101 00 Praha 10

o 888 907 Kč s příslušenstvím a o vzájemném návrhu žalované o 200 034 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalobkyně a žalované proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 7. února 2020, č. j. 24 C 280/2018-426,

takto:

Rozsudek soudu I. stupně **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem vyhověl soud I. stupně žalobnímu návrhu a žalované uložil povinnost, aby žalobkyni zaplatila částku 888 907 Kč s příslušenstvím do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a náhradu nákladů řízení ve výši 228 340 Kč k rukám právní zástupkyně žalobkyně do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok II.), současně vyhověl vzájemnému návrhu žalované a uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalované částku 200 034 Kč s příslušenstvím, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok III.) a povinnost zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ze vzájemného návrhu ve výši 101 381 Kč k rukám právní zástupkyně žalované, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku (výrok IV.).
2. Soud I. stupně takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobkyně domáhala proti žalované zaplacení peněžité částky 888 907 Kč s příslušenstvím s tím, že mezi účastnicemi byla dne 1. 8. 2012 uzavřena Smlouva o managementu hotelu (dále jen „Smlouva“) na dobu určitou do 1. 8. 2019, jejímž předmětem bylo poskytování služeb spočívajících v tom, že žalobkyně jménem, na účet a na náklady žalované řídila provoz hotelu na adrese Na Karlově 97, Benešov (dále jen „Hotel“) a žalovaná se jí za to zavázala platit odměny dle čl. III Smlouvy. Žalovaná z důvodu domnělého porušení čl. 2.5 a 6.6.1. Smlouvy dne 19. 7. 2018 od Smlouvy (neplatně) odstoupila, avšak

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

v souvislosti s tímto odstoupením došlo mezi účastnicemi k ukončení spolupráce a dne 20. 7. 2018 k protokolárnímu předání a převzetí hotelu mezi účastnicemi. Žalovaná nezaplatila odměny žalobkyně vyúčtované dle Smlouvy (fakturami č. 2018006, č. 2018013, č. 2018018, č. 2018020, č. 2018022, č. 1819, č. 2018027, č. 2018024, č. 2018025). Odstoupení žalované od Smlouvy žalobkyně považuje za absolutně neplatné, neboť neporušila čl. 2.5 a 6.6.1 Smlouvy, když při procesu výběru nového ředitele Hotelu postupovala s péčí řádného hospodáře, naopak to byla žalovaná, kdo žalobkyni neposkytl nezbytnou součinnost se jmenováním nového ředitele, když žalobkyni neposkytl souhlas se jmenováním konkrétního žalobkyní navrženého kandidáta dle čl. 2.5. Smlouvy.

3. Žalovaná podáním ze dne 12.4.2019 vůči žalobkyni uplatnila vzájemný návrh na zaplacení částky 200 034 Kč s příslušenství, a to z titulu náhrady škody za chybějící majetek zjištěný při předání Hotelu, konkrétně ve výši 26 000 Kč za chybějící sudy na pivo, ve výši 100 000 Kč za chybějící movité věci – vybavení hotelu, ve výši 1 810 Kč za chybějící stravenky, a z titulu náhrady škody ve výši 72 224 Kč za obnovení počítačových dat při napadení virem. Všechny pohledávky uplatněné žalobou zanikly jednostrannými započteními, které žalovaná provedla v odstoupení od smlouvy ze dne 19. 7. 2018, dopisem ze dne 26. 7. 2018, kde vůči žalobkyni uplatnila smluvní pokutu za porušení čl. 6.6, 6.4 Smlouvy ve výši 751 252,70 Kč, a dále jednostranným započtením ze dne 15.8.2018, kde vůči žalobkyni uplatnila smluvní pokutu za žalobkyní postoupenou na žalovanou od společnosti Bellevue hotel Latrán Services, s.r.o., IČO 06070922.
4. V dané věci soud I. stupně zjistil, že mezi účastnicemi byla dne 1. 8. 2012 uzavřena Smlouva, kterou se žalobkyně zavázala žalované poskytovat služby, tj. komplexně řídit provoz hotelu specifikovaného v příloze č. 1 Smlouvy (Hotel), mimo jiné zajišťování provozu webových stránek, GDS online booking systémů, a žalovaná se za to zavázala hradit žalobkyni odměnu podrobně specifikovanou v čl. III. Smlouvy a v případě prodlení s úhradou odměny či jakékoli jiné platby dle Smlouvy rovněž zaplatit úrok z prodlení ve výši 0,05 % z dlužné částky za každý den prodlení; pro účely plnění sjednaných služeb dle Smlouvy bylo dále smluvně právo žalobkyně jmenovat fyzickou osobu ředitelem Hotelu, kterého byla rovněž oprávněna s předchozím písemným souhlasem žalované, který nebude bez závažného důvodu odmítán či zadržován, kdykoli odvolat; žalobkyně se dále zavázala vyměnit osobu ředitele bez zbytečného odkladu poté, kdy jí o to žalovaná požádá s relevantním odůvodněním s tím, že žalobkyně byla povinna jmenovat ředitele a uzavřít s ním pracovní smlouvu pouze s předchozím písemným souhlasem žalované; žalovaná byla oprávněna od Smlouvy písemně odstoupit mimo jiné v případě, že žalobkyně nejmenuje, resp. neodvolá na žádost žalobkyně ředitele nejpozději ve lhůtě 20 pracovním dnů ode dne doručení písemné výzvy, nebo bude funkce ředitele neobsazena, resp. nebude vykonávána po dobu delší než 30 dnů, v takovém případě Smlouva zaniká doručením odstoupení žalobkyni a žalované vzniká nárok na smluvní pokutu za předčasné ukončení Smlouvy ve výši odstupného podle čl. 6.4.
5. Dopisem ze dne 18. 6. 2018 (doručeným žalobkyni téhož dne) žalovaná žalobkyni vyzvala o neprodlenu výměnu ředitele Hotelu; z e-mailové komunikace účastnic, resp. jejich právních zástupců (konkrétně J.G., J.Č., D., M.Z., V.H.) z období 25. 6. - 9. 7. 2018 soud I. stupně zjistil, že žalobkyně žalované nabídla kandidáty na funkci zasláním životopisů (P.H., P.J., M.Š., R. H., T.L.) s tím, že pohovory proběhly u žalované, žalobkyně výslovně uvedla, že kandidáty seznámila s Hotelem a tito o něj mají zájem, zejména pí P., kterou na pozici doporučila s tím, že hotel zná, Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

byla na prohlídce a pohovoru přímo na Hotel. Doporučení k dalším pohovorům byli následně M.Š., D.G., P.P., žalovaná po pohovorech měla za to, že tito kandidáti nevyhovují potřebám hotelu a že by pro ně hotel nebyl perspektivní; žalobkyně ke dni 16.7.2018 odvolala ředitele Hotelu a vyzvala žalovanou dle Smlouvy k součinnosti, aby bez zbytečného odkladu žalobkyni udělila předchozí písemný souhlas se jmenováním ředitele ze dvou žalobkyní vybraných kandidátů (P.P., M.K.); dopisem ze dne 16. 7. 2018 žalovaná žalobkyni neudělila souhlas s jmenováním s tím, že ani jeden z navržených kandidátů není na danou pozici vhodný, pí P. při přechodném výběrovém řízení anoncovala zájem řídit větší hotel, je tedy pravděpodobné, že by při první zajímavější příležitosti odešla, je nedostatečně vybavená pro řízení gastro oddělení ve stylu, který žalovaná prosazuje, a na její mzdové nároky sdělené v přechodném výběrovém řízení by nestačila sjednaná obrátová odměna, a p. K. z toho důvodu, že před méně než měsícem předal řízení Hotelu Bellevue v Českém Krumlově nástupci, kterého však nadále musí zaškolovat, není to tedy slčitelné s výkonem funkce ředitele, navíc jeho ambice a snaha o vyvázání z denního angažmá v hotelu v Krumlově vedly k jeho odvolání; dopisem ze dne 16.7.2018 žalobkyně sdělila žalované, že stávající ředitel byl odvolán ke dni 16.7.2018 a že provoz Hotelu zabezpečuje management žalobkyně, sdělila dále, že P.P. měla výslovný a vážný zájem o funkci ředitelky, dále k jmenování ředitelem navrhla M.Š.; dopisem ze dne 17.7.2018 žalovaná nevyslovila souhlas s jmenováním ani dalšího navrženého kandidáta M.Š. s tím, že jej nepovažuje za osobu zkušenou v provozu stylu gastro provozu, který prosazují, když zároveň řídil provoz ve velkých hotelích, není tedy vybaven znalostmi a zkušenostmi, které za něj řešil nižší management, dále hrozí, že při první zajímavější příležitosti odejde.

6. Dopisem ze dne 19. 7. 2018 žalovaná odstoupila od Smlouvy z důvodu porušení povinnosti žalobkyně, neboť ve lhůtě od 18. 7. 2018 nedošlo ke jmenování ředitele Hotelu, vyzvala žalobkyni k předání Hotelu ke dni 19.7.2018, zároveň uplatnila vůči žalobkyni smluvní pokutu dle Smlouvy ve výši 751 252,70 Kč, kterou co do celkové částky 510 295 Kč započítala na dlužné faktury žalobkyně č. 2018006, 2018012, 2018013, 2018018, 2018020, 2018022, 2018024, 2018025.
7. Dne 20. 7. 2018 došlo k předání Hotelu žalobkyní žalované. Byla provedena inventura veškerého vybavení Hotelu za účasti obou stran Smlouvy, přičemž jako chybějící (ve vybavení nedohledané dle předchozí inventury, o níž učinily účastnice nesporným, že se jedná o poslední inventarizaci provedenou žalobkyní v předchozím období) byly zaznamenány: 2 židle barevné č. 10055 a 100156, stůl barevný č. 120121, minibarový stůl č. 120928, noční stolek pokojový č. 1210124, 2 stoly skleněné č. 121106 a 121107, noční stolek pokojový č. 121014, 2 skříně ratan č. 130112 a 130113, kufr box č. 130928, 4 postele ratan č. 140121, 140122, 140123 a 140124, postel latě č. 140221, postel kovová č. 140309, TV s držákem č. 200109, minibar č. 200328, váhy pokoje č. 200428, telefon pokojový č. 203028, 4 vysoušeče vlasů, 2 lampičky pokojové (dále jen „Chybějící movitostí“), 13 pивních sudů, cena za kus á 2 000 Kč, stravenky v hodnotě 1810 Kč. Žalovaná dopisem ze dne 25. 3. 2019 vyzvala žalobkyni k bezodkladnému zaplacení náhrady škody, a to za chybějící pивní sudy ve výši 26 000 Kč, Chybějící movitostí ve výši 100 000 Kč, za chybějící stravenky ve výši 1 810 Kč a za škodu způsobenou nezabezpečením svěřené technologie řádným antivirem ve výši 72 224 Kč, tj. porušením povinnosti dle čl. 2.6. Smlouvy, tj. škody v celkové výši 200 034 Kč. Server Hotelu byl napaden virem, který shodil systém a zlikvidoval data, nedohledané období 20. 10. 2015 - 31. 1. 2016 se muselo doúčtovat znovu; náklady na opravu škod spojených

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

s vírem za odvírování a obnovu dat a nákup lepšího antiviru, nastavení záloh, pořízení zálohovacích zařízení byly celkem 72 224 Kč.

8. Konečně soud I. stupně zjistil, že výzvou ze dne 25. 6. 2018 společnost Bellevue hotel Latrán Services, s.r.o. vyzvala žalobkyni k zaplacení náhrady škody za porušení povinnosti dle čl. 6.6.2. Smlouvy o managementu hotelu na provoz hotelu Bellevue v Českém Krumlově ve výši 2 811 933 Kč s tím, že má vůči žalobkyni i právo na náhradu škody za navýšení nákladů na outsourcingové zajištění pracovních sil ve výši 534 796 Kč. Ve Smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 15. 8. 2018 společnost Bellevue hotel Latrán Services, s.r.o. jako postupitel v čl. 1.1. uvedla, že má za žalobkyni pohledávku v celkové výši 344 942 Kč z titulu náhrady škody za porušení Smlouvy o managementu hotelu ze dne 1. 8. 2012 a že tato pohledávka původně činila 3 346 729 Kč, v čl. 1.2. této smlouvy tato společnost na žalovanou postoupila „část pohledávky ve výši 344 942 Kč“ specifikované v čl. 1.1. této smlouvy“ s tím, že dále bylo uvedeno, že „postupovaná část pohledávky činí celkem 137 654,30 Kč“. Dopisem ze dne 16. 8. 2018 společnost Bellevue hotel Latrán Services, s.r.o. informovala žalobkyni o tom, že na žalovanou postoupila část (ve výši 137 654,30 Kč) ze své pohledávky v celkové výši 3 346 729 Kč. Jednostranným započtením pohledávek ze dne 26. 7. 2018 žalovaná vůči žalobkyni provedla započtení části výše uvedené vyúčtované smluvní pokuty ve výši 187 814 Kč (z tvrzené zbývající dlužné výše 240 957,70 Kč) na dlužnou fakturu č. 1819. Žalovaná dne 15. 8. 2018 provedla jednostranné započtení pohledávek, když započtla svou pohledávku za žalobkyni z titulu zbývající vyúčtované smluvní pokuty ve výši 53 143,70 Kč a pohledávku za žalobkyni ve výši 137 654,30 Kč dle Smlouvy o postoupení pohledávek ze dne 15. 8. 2018 na dlužnou fakturu žalobkyně č. 2018027.
9. Žalobkyně žalované zcela v souladu s čl. III Smlouvy vyúčtovala odměnu za služby poskytnuté dle Smlouvy v celkové výši 888 907 Kč, a to konkrétně fakturami č. 2018006 na částku 75 504 Kč splatnou dne 20. 3. 2018, č. 2018012 na částku 26 616 Kč splatnou dne 2. 5. 2018, č. 2018013 na částku 75 504 Kč splatnou dne 2. 5. 2018, č. 2018018 na částku 75 504 Kč splatnou dne 11. 5. 2018, č. 2018020 na částku 75 504 Kč splatnou dne 15. 6. 2018, č. 2018022 na částku 54 473 Kč splatnou dne 16. 6. 2018, č. 1819 na částku 187 814 Kč splatnou dne 30. 6. 2018, č. 2018027 na částku 190 798 Kč splatnou dne 8. 8. 2018, č. 2018024 na částku 75 504 Kč splatnou dne 15. 7. 2018, č. 2018025 na částku 51 686 Kč splatnou dne 15. 7. 2018, o tom nebylo mezi účastnicemi sporu.
10. Soud I. stupně tato skutková zjištění posoudil podle § 269 odst. 2 zák. č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném ke dni uzavření Smlouvy (dále jen „ObchZ“), § 1982, § 1987 odst. 2, § 2913 odst. 1 věta první, § 2951 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o.z.“).
11. Uzavřel, že mezi účastníky byla dne 1.8.2012 platně uzavřena inominátní Smlouva dle § 269 odst. 2 ObchZ, na jejímž základě žalobkyně provozovala Hotel do dne 20.7.2018, a žalovaná se jí za to zavázala platit odměnu dle čl. III. Smlouvy. Žalobkyně řádně vyúčtovala odměny za služby poskytnuté za trvání Smlouvy (bod 9.)
12. Soud I. stupně posuzoval nejprve platnost odstoupení žalované od Smlouvy. Žalovaná od Smlouvy odstoupila z tvrzeného důvodu, že žalobkyně porušila povinnosti dle čl. 2.5 a 6.6.1. Smlouvy, když ve lhůtě 20 kalendářních dní od písemné výzvy žalované nejmenovala nového ředitele Hotelu.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

S ohledem na to, že žalobkyně měla dle Smlouvy pouze 20 kalendářních dnů na výměnu osoby ředitele, soud I. stupně dospěl k závěru, že to byla naopak právě žalovaná, která se jmenováním nového ředitele neposkytla řádně součinnost dle čl. 2.5. Smlouvy, když novou osobu ředitele bylo možno jmenovat pouze na základě výslovného předchozího souhlasu žalované. Tento předchozí souhlas však přes výslovné doporučení vhodnosti navržených kandidátů ze strany žalobkyně žalovaná odmítla udělit. Soud I. stupně námitky žalované k navrženým kandidátům (P.P. i M.Š.) spočívající zejména v tom, že nejsou vhodné k provozování gastro provozu ve stylu požadovaném žalovanou a naopak dále v tom, že mají dle svých předchozích pracovních zkušeností ambice řídit větší hotely, a tedy hrozí, že při první lepší příležitosti Hotel opustí, shledal za účelové, když zejména případné námitky ohledně možnosti brzkého odchodu těchto osob z daného zaměstnání jsou pouze spekulacemi ze strany žalované, když daní kandidáti zasláním životopisů a účastí na pohovorech dle soudu I. stupně dali dostatečně určitým způsobem najevo, že o danou pracovní pozici mají vážný zájem. Rovněž tak vedení gastro oddělení je pouze jednou ze součástí celého komplexu služeb, které dle Smlouvy ředitel měl poskytovat, když z vyjádření k oběma navrženým kandidátům samotné žalované plyne, že tyto osoby měly zkušenosti s řízením hotelů dokonce větších než Hotelu v daném případě. Soud I. stupně námitky žalované posoudil jako nezakládající závažné důvody proti těmto kandidátům ve smyslu čl. 2.5 Smlouvy. Žalobkyně zcela splnila své povinnosti dle čl. 6.6.1. Smlouvy, když na řádnou písemnou žádost žalované odvolala stávajícího ředitele Hotelu ve lhůtě dle Smlouvy (20 dnů) a dále neporušila své povinnosti dle čl. 2.5. odst. 3. Smlouvy (tj. povinnost vyměnit ředitele bez zbytečného odkladu poté, kdy jí o to žalovaná požádá), neboť to byla naopak žalovaná, kdo nesplnil svou povinnost, tj. udělit písemný předchozí souhlas s osobou nového ředitele. S ohledem na to, že žalovaná žalobkyni nepodala řádnou písemnou žádost (souhlas) se jmenováním konkrétní nové osoby ředitelem Hotelu, žalobkyni ani nezapočala běžet 20 denní lhůta k jmenování této konkrétní osoby dle čl. 6.6.1. Smlouvy, a žalobkyně proto smluvní povinnost neporušila. Odstoupení žalované od Smlouvy proto soud I. stupně shledal jako nedůvodné, a tedy neplatné. Z téhož důvodu pak žalobkyni ani nemohla vzniknout povinnost k zaplacení žalovanou vyúčtované smluvní pokuty uplatněné v Odstoupení od smlouvy ze dne 19. 7. 2018 v celkové výši 751 252, 70 Kč.

13. Za nedůvodné tak v této výši 751 252,70 Kč soud I. stupně shledal i zápočty v daném rozsahu na dlužné faktury vystavené žalobkyní, neboť započítávané pohledávky žalované za žalobkyní z vyúčtované smluvní pokuty za porušení Smlouvy jsou pohledávkami neexistujícími. Ohledně posledního zápočtu žalované učiněného na zbývající dlužnou částku (v rozsahu 137 654,30 Kč) učiněného ze strany žalované započtením ze dne 15. 8. 2018 soud I. stupně dospěl k závěru, že se jedná o pohledávku nezapočitatelnou, neboť se jedná o pohledávku zcela nejistou a neurčitou. Smlouva o postoupení pohledávek ze dne 15. 8. 2018 je dle soudu I. stupně neplatná pro neurčitost, když z ní není vůbec patrné (a to zejména ani ve spojení s původní výzvou ke splnění povinností a následným oznámením o postoupení této pohledávky) o jakou zcela konkrétní původní pohledávku společnosti Bellevue hotel Latrán Services, s.r.o. se mělo jednat (zda ve výši 3 346 729 Kč či ve výši 344 942 Kč), resp. jaká její část příp. v jakém rozsahu měla být postoupena na žalovanou (zda část nároku na náhradu škody za porušení smlouvy o managementu ve výši 2 811 933 Kč či část nároku na náhradu škody za navýšení nákladů na outsourcingové zajištění pracovních sil ve výši 534 796 Kč). Z výše uvedených důvodů soud I. stupně žalobě žalobkyně zcela vyhověl.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

14. Dále se soud I. stupně zabýval vzájemným návrhem žalované na náhradu škody v celkové výši 200 034 Kč, a dospěl k závěru, že tento návrh je rovněž důvodný. Žalobkyně dlouhodobě Hotel zcela řídila a dle Smlouvy jej byla povinna řádně spravovat včetně veškerého vybavení, bylo tak na žalobkyni, aby poté, co beze zbytku souhlasila s okamžitým předáním Hotelu v dané lhůtě, splnila své povinnosti dle Smlouvy a Hotel předala v původním stavu. Soud I. stupně uzavřel, že žalobkyně porušila povinnosti dle čl. II. bod 2.6. Smlouvy, když Hotel neudržovala, resp. nepředala v původním stavu žalované, odpovídá dle § 2913 odst. 1 o.z. za tím způsobenou škodu, která vznikla ztrátou Chybějících movitostí, 13 sudů od piva, jakož i ztrátou stravenek v hodnotě 1 810 Kč. Výši skutečné škody za chybějící sudy od piva vzal soud I. stupně za řádně prokázanou z faktury č. 979818 jejich dodavatele; výši skutečné škody za Chybějící movitosti vzal dostatečným způsobem za prokázané Dohodou o náhradě škody jejich vlastníkovu (společnosti Bellevie hotel Karlov s.r.o.), a to ve výši 100 000 Kč, když z předložené Kupní smlouvy na vybavení ze dne 26. 7. 2012, v níž jsou dohledatelné pořizovací ceny daných Chybějících movitostí, plyne, že jejich původní kupní cena byla vyšší než požadovaná škoda. Důvodný shledal soud I. stupně i nárok žalované na náhradu škody za obnovení ztracených dat, antivirovou ochranu Hotelu v celkové výši 72 224 Kč, neboť z e-mailové komunikace J. J. z období 9. 2. - 11. 2. 2016 plyne, že v dané době byl server Hotelu napaden virem, který způsobil výpadek serveru a ztrátu dat. Dle Smlouvy to přitom byla opět žalobkyně, jako manager a faktický provozovatel Hotelu, která zcela odpovídala za provoz veškerého inventáře, tj. i za počítačové vybavení, jeho řádnou správu včetně i antivirové ochrany. Žalobkyně tak i v tomto rozsahu porušila své povinnosti řádně komplexně provozovat a spravovat Hotel dle bodu 2.1 a 2.6. Smlouvy a dle § 2913 odst. 1 o.z. odpovídá tak za škodu.
15. O náhradě nákladů řízení účastnic z původní žaloby rozhodl soud I. stupně podle § 142 odst. 1 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), když žalobkyně byla ve věci zcela úspěšná. O náhradě nákladů účastnic ze vzájemného návrhu žalované soud I. stupně rozhodl rovněž podle § 142 odst. 1 o.s.ř., když žalovaná byla ve věci vzájemného návrhu zcela úspěšná.
16. Proti rozsudku podala žalobkyně včasné a přípustné odvolání, které směřovalo proti výrokům III. a IV. napadeného rozhodnutí. Vytkla soudu I. stupně, že nepřihlédl k žalobkyni tvrzeným skutečnostem a jí označeným důkazů, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení. Soud I. stupně se nedostatečně vypořádal s tím, že žalobkyně byla nucena k okamžitému předání Hotelu. K jeho předání se žalobkyně neměla čas připravit, navíc ke dni předání byl Hotel bez ředitele, žalobkyně neměla žádnou možnost s kým řešit dennodenní provozní záležitosti Hotelu. Žalobkyně zdůraznila, že provedení mimořádné inventury vyžaduje čas v řádu týdnů. K jednotlivým škodám žalobkyně namítla, že ohledně Chybějících movitých věcí žalovaná neprokázala v průběhu řízení, že je skutečně předala žalobkyni. Upozornila na to, že technickou správu a manipulaci s majetkem měla v Hotelu na starosti společnost Rental Facility Management s.r.o., majetkově a personálně propojená se žalovanou. Co se týče stravenek, tyto standardně poskytovali dle plánovaných směn s následným vyúčtováním. Chybějící sudy bylo znemožněno žalobkyni rovněž dohledat s ohledem na rychlost předání Hotelu. Ohledně technického vybavení počítačů žalobkyně upozorňovala neustále žalovanou, že je špatné, žalobkyně neprovozovala informační systém Hotelu, vyjma jeho využití k provozu hotelu. Na serveru nebyly uloženy žádné informace žalobkyně, pouze informace a údaje žalované. Žalobkyně nemohla ovlivnit změnu v systému ukládání informací a dar serveru, byla to žalovaná, která trvala na systému s využitím serveru namísto formy cloudového úložiště.

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

Byla to rovněž žalovaná, která měla uzavřenou smlouvu s IT společností a jejíž faktury za IT služby pravidelně hradila. Nastíněné náklady na odstranění škody nebyly žalovanou prokázány, navíc domnělá škoda měla vzniknout v roce 2016. Žalobkyně namítá účelovost jednání žalované při obraně. Žalobkyně navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku III. a IV. změnil tak, že se vzájemný návrh žalované zamítá.

17. Žalovaná rovněž podala proti rozsudku včasné a přípustné odvolání. Žalovaná soudu I. stupně vytkla, že neúplně zjistil skutkový stav věci, neboť neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností a jeho rozhodnutí tak spočívá na nesprávném právním posouzení. Žalovaná má za to, že soud I. stupně nesprávně posoudil otázku platnosti odstoupení žalované od Smlouvy. Soud I. stupně „dostatečnou kvalifikovanost“ kandidátů hodnotil pouze ze svého subjektivního pohledu. Nelze postavit rozhodnutí na podmínkách, které si sám soud I. stupně stanovil v rozporu se Smlouvou. Soud I. stupně neúplně zjistil skutkový stav, když neprovedl navržený výsledek svědka M. R., který byl přítomen pohovoru s některými kandidáty navrhovaných žalobkyní na funkci ředitele. Rovněž nesprávně posoudil otázku platnosti započtení pohledávky žalované proti pohledávce žalobkyně. Pohledávka je řádně dle žalované specifikována ve smlouvě o postoupení pohledávky ze dne 15. 8. 2018. Její výše i okolnosti vzniku jsou mezi účastnicemi nesporné. Dále žalovaná namítla, že řízení je postiženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, když soud I. stupně nesprávně rozhodl o změně žaloby na základě podání žalobkyně ze dne 6. 11. 2019 namísto rozhodnutí o částečném zpětvzetí žaloby. Žalobkyně v tomto podání uvedla, „že již nebude po žalované požadovat smluvní pokutu“. Tento postup měl za následek nesprávné rozhodnutí ve věci v části týkající se žalobkyni přiznané výše náhrady nákladů řízení. Taktéž soudu I. stupně vytkla, že v rozhodnutí o nákladech řízení žalované nepřiznal úkon právní služby - zaslání předžalobní upomínky, kterou řádně doložila. Ze všech těchto důvodů žalovaná navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek ve výroku I. změnil tak, že se žalobní návrh zamítá a ve výroku IV. co do výše přiznaných nákladů řízení 112 803 Kč. Současně požadovala přiznat náklady řízení před soudy obou stupňů.
18. Ve vyjádření žalobkyně k odvolání žalované se žalobkyně zcela ztotožnila s výroky I. a II. napadeného rozsudku, kdy je považovala za věcně i právně správné a řádně odůvodněné.
19. Odvolací soud přezkoumal podle § 212 a § 212a odst. 1 a 5 o. s. ř. správnost rozsudku soudu I. stupně, včetně správnosti postupu v řízení, které jeho vydání předcházelo. Dospěl k závěru, že zatím nejsou dány podmínky ani pro potvrzení ani pro změnu napadeného rozhodnutí.
20. Z obsahu spisu se podává, že žalobkyně se žalobou došla soudu I. stupně dne 17. 8. 2018 domáhala zaplacení částky 570 919 Kč s příslušenstvím, dále částky ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 21. 3. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 26 616 Kč od 3. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 3. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 12. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 16. 6. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 54 473 Kč od 17. 6. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 187 814 Kč od 1. 7. 2018 do zaplacení (jako smluvního úroku z prodlení dle čl. 3.3. Smlouvy, jež má povahu smluvní pokuty).

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

21. Podáním došlým soudu I. stupně dne 12. 9. 2018 rozšířila žalobkyně žalobu tak, že se domáhala zaplacení částky 761 717 Kč s příslušenstvím, dále částky ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 21. 3. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 26 616 Kč od 3. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 3. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 12. 5. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 75 504 Kč od 16. 6. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 54 473 Kč od 17. 6. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 187 814 Kč od 1. 7. 2018 do zaplacení, ve výši 0,05 % za každý den prodlení z částky 190 798 Kč od 9. 8. 2018 do zaplacení.
22. Podáním došlým soudu I. stupně dne 12. 10. 2018 rozšířila znovu žalobkyně žalobu tak, že se domáhala zaplacení částky 888 907 Kč s příslušenstvím a kapitalizovaného smluvního úroku z prodlení (smluvní pokuty) ve výši 32 399,43 Kč.
23. Usnesením ze dne 30.1.2019, č.j. 24 C 280/2018-247 soud I. stupně připustil změnu žaloby učiněnou v podáních žalobkyně došlých soudu dne 12. 9. 2018 a 12.10.2018 ve znění ze dne 11.1.2019. Dále usnesením ze dne 30. 1. 2019, č.j. 24 C 280/2018-248 vyzval žalobkyni k zaplacení doplatku soudního poplatku za „smluvní pokutu“ ve výši 1 620 Kč, který žalobkyně uhradila dne 19.2.2020.
24. Podáním došlým soudu dne 6. 11. 2019 žalobkyně soudu sdělila, že již po žalované nebude požadovat žalovanou „smluvní pokutu“ v kapitalizované výši 32 399,43 Kč.
25. Při jednání dne 5. 12. 2019 soud I. stupně usnesením připustil změnu žaloby učiněnou podáním žalobkyně došlým soudu dne 6. 11. 2019.
26. Změnou žaloby ve smyslu § 95 odst. 1 o.s.ř. se rozumí v první řadě změna žalobního návrhu. Jde nejen o případ, kdy žalobkyně požaduje více, než žalobou žádala původně (rozšíření žaloby), nýbrž i o situaci, kdy se domáhá něčeho jiného. Změnou žaloby je taktéž změna skutkových tvrzení, a to i tehdy, zůstává-li žalobní návrh nezměněn (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.8.2001, sp.zn. 21 Cdo 2502/2000). Změnou žaloby však samozřejmě není částečné zpětvzetí žaloby (srov. náleží Ústavního soudu ze dne 3.10.2000, sp.zn. II. ÚS 20/99). Soud I. stupně při svém rozhodování měl přihlídnout k tomu, že při stejném skutkovém základu žalobkyně omezila svůj žalobní nárok, že již „smluvní pokutu“ ve výši 32 399,43 Kč nepožaduje. Požaduje tedy méně. Takové "omezení návrhu" je procesním úkonem, jenž se řídí podle své povahy režimem částečného zpětvzetí návrhu podle § 96 o. s. ř. Tímto zatížil soud I. stupně řízení vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci. Tato vada zakládá odvolací důvod podle § 205 odst. 2 písm. c) o. s. ř. Soud I. stupně nerozhodl o částečném zastavení řízení v rozsahu částečného zpětvzetí žaloby (co do rozsahu 32 399,43 Kč), tato skutečnost, resp. otázka zavinění na zastavení řízení, nebyla tak zohledněna při rozhodování o nákladech řízení.
27. Odvolací soud dále uvádí, že má však za to, že soud I. stupně v řízení zjistil skutkový stav v rozsahu potřebném pro rozhodnutí ve věci samé ohledně napadeného výroku I. rozsudku. Odvolací soud má za to, že se lze vyjádřit k námitkám uplatněným žalovanou v odvolání. K námitce nesprávně posouzené neplatnosti odstoupení žalované od Smlouvy odvolací soud uvádí. Smlouva byla Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

zavřena mezi účastnicemi jako inominátní dne 1. 8. 2012 dle § 269 odst. 2 ObchZ. Dle ust. § 3028 odst. 3 o.z. se platnost odstoupení posuzuje podle obchodního zákoníku. Od smlouvy lze odstoupit v případech a za podmínek stanovených ve smlouvě nebo v zákoně (§344 ObchZ). Je-li ve smlouvě odstoupení vázáno na splnění určitých podmínek, je nutné tyto podmínky splnit, jinak nemůže mít úkon o odstoupení od smlouvy právních účinků (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 14.4.1998, sp.zn. 20 Odo 102/97). Žalovaná od Smlouvy odstoupila z tvrzeného důvodu, že žalobkyně porušila povinnost, když ve lhůtě 20 kalendářních dní od písemné výzvy žalované nejmenovala nového ředitele Hotelu. Odvolací soud se ztotožňuje zde se závěrem soudu I. stupně, že to byla právě žalovaná, která se jmenováním nového ředitele neposkytla řádně součinnost, když novou osobu ředitele Hotelu bylo možno jmenovat pouze na základě výslovného předchozího souhlasu žalované. Tento předchozí souhlas však přes výslovné doporučení vhodnosti navržených kandidátů ze strany žalobkyně žalovaná odmítla udělit. Soud I. stupně se řádně vypořádal v napadeném rozsudku v bodě 35. s námitkami žalované ohledně nevhodnosti navržených kandidátů. S jeho posouzením se odvolací soud ztotožnil, kdy není nutné doplnit dokazování výsledkem M. R., neboť důvody pro neudělení souhlasu žalované s navrženými kandidáty byly soudem I. stupně dostatečně zjištěny již provedeným dokazováním. Odvolací soud se tak rovněž ztotožnil se soudem I. stupně, že žalobkyně zcela splnila své povinnosti dle Smlouvy, když na řádnou písemnou žádost žalované odvolala stávajícího ředitele Hotelu ve lhůtě dle Smlouvy, dále že neporušila svou povinnost vyměnit ředitele bez zbytečného odkladu poté, kdy jí o to žalovaná požádá, neboť to byla naopak žalovaná, kdo nesplnil svou povinnost, tj. udělit písemný předchozí souhlas s osobou nového ředitele. Odstoupení žalované od Smlouvy proto soud I. stupně správně shledal jako nedůvodné, a tedy neplatné. Poznatek, podle něhož důvod, pro který smluvní strana odstoupila od smlouvy, není dán, nutně vede k závěru, že k odstoupení od smlouvy došlo v rozporu s § 344 obch. zák. a odstoupení od smlouvy je právním úkonem neplatným podle § 39 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, zrušeného ke dni 1. 1. 2014 (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2017, sp.zn. 32 Cdo 2129/2017). Z téhož důvodu pak žalobkyni ani nemohla vzniknout povinnost k zaplacení žalovanou vyúčtované smluvní pokuty uplatněné v odstoupení od smlouvy ze dne 19. 7. 2018 v celkové výši 751 252, 70 Kč, neboť pohledávka byla neexistující.

28. Dále odvolací soud považuje ve shodě se soudem I. stupně pohledávku žalované vůči žalobkyni ve výši 137 654,30 Kč jako nezapočitatelnou z důvodu její neurčitosti a nejistoty. Plně odkazuje na odůvodnění soudu I. stupně v bodě 39. napadeného rozsudku, se kterým se ztotožňuje. Odvolací soud poukazuje v této souvislosti na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 2008 sp.zn. 32 Odo 1498/2006, kdy pohledávka k započtení musí být dostatečně určitá. Zde žalovaná nabyla pohledávku smlouvou o postoupení pohledávky ze dne 15. 8. 2018. V této smlouvě nebyla postupovaná pohledávka dostatečně určité specifikována. Požadavek identifikace postupované pohledávky může být podle právní praxe naplněn například odkazem na čísla faktur vystavených postupitelem (jak judikoval Nejvyšší soud v rozhodnutí ze dne 27.10.2005, sp.zn. 29 Odo 654/2003), odkazem na listinu, jež sice nepředstavuje právní důvod vzniku pohledávky, ale popisuje, o jakou pohledávku se jedná (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27.4.2006, sp.zn. 33 Odo 899/2004), nebo uvedením právní skutečnosti, ze které pohledávka vznikla (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 22.3.2006 sp.zn. 32 Odo 523/2005) či vymezením osoby dlužníka a předmětu plnění, pokud postupitel má vůči dlužníkovi jen tuto jedinou pohledávku (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 28.6.2006, sp.zn. 29 Odo 775/2004). O žádný takový případ se v projednávané věci nejedná, ze smlouvy o postoupení pohledávky ze dne 15. 8.2018

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

není zřejmé, jak již konstatoval soud I. stupně, jaká pohledávka byla postoupena na žalovanou v částce 137 654,70 Kč, když není zřejmé, o jakou náhradu škody se přesně jedná. Je třeba druhou stranu chránit před tím, aby byly na její úkor započítávány pohledávky, které by si započítávající strana vzhledem k jejich neurčitým parametrům „přízpusobovala“ tak, aby jí to bylo ku prospěchu.

29. Ohledně napadeného výroku III. žalobkyní ve věci odvolací soud uvádí, že práva jedné ze stran vzniklá porušením povinnosti z daného závazkového vztahu, vzniklého před 1.1.2014 se budou řídit rovněž dle § 3028 odst. 3 dosavadními právními předpisy. Právo na náhradu škody, k níž došlo dle tvrzení žalované v důsledku porušení povinnosti žalobkyně ze Smlouvy, se nebude řídit tak § 2913 an. o.z., ale ObchZ, ust. § 373 an. Dle § 373 obch. zák. odpovědnost za škodu způsobenou porušením závazku v obchodních vztazích je objektivní odpovědností, neuplatňuje se zde hledisko, zda podnikatel, který porušil svůj závazek, toto porušení zavinil nebo ne. Na druhé straně však nejde o odpovědnost, která by dopadala na všechny případy, vždy a bez výjimky. Jestliže ke vzniku škody vedly příčiny, které jsou v § 374 ObchZ uvedeny a vymezeny, podnikatel za vzniklou škodu neodpovídá (liberační důvody). Jde o přísnou, objektivně dopadající odpovědnost, odpovídající tomu, že obchodní partner spoléhá ve své podnikatelské činnosti na to, že závazek bude řádně a včas splněn, a tento jeho oprávněný zájem musí být dostatečně chráněn. Odvolací soud má tak za to, že za současného důkazního stavu se jeví obrana žalobkyně, co se týče chybějících sudů piva, stravenek, chybějících movitostí, nedůvodná. Provedeným dokazováním bylo soudem I. stupně zjištěno, že při předání Hotelu tyto movité věci nebyly předány, ačkoliv předány měly být. Obranu žalobkyně v tom, že neměla dostatečný časový prostor k dohledání věcí, odvolací soud považuje za nedůvodnou. Bylo věcí žalobkyně řádně (profesionálně) spravovat Hotel, včetně jeho veškerého vybavení. Jiná je však situace, co se týče důvodnosti požadavku žalované na náhradu škody za obnovení ztracených dat, antivirovou ochranu Hotelu. Soud I. stupně v odůvodnění rozsudku dostatečně oprávněnost tohoto požadavku nezdůvodnil. V novém řízení by tedy měl soud uvést, na základě čeho tuto povinnost u žalované dovozuje, a to i s ohledem na odvolací námítky žalobkyně. Ve smlouvě byla dohodnuta povinnost žalobkyně pouze k zajišťování provozu webových stránek, GDS online booking systémů. Odvolací soud v této souvislosti soud I. stupně upozorňuje i na § 376 ObchZ, dle kterého poškozená strana nemá nárok na náhradu škody, pokud nesplnění povinností povinné strany bylo způsobeno jednáním poškozené strany nebo nedostatkem součinnosti, ke které byla poškozená strana povinna.
30. Odvolací soud tedy dle § 219a odst. 1 písm. a) o.s.ř. rozsudek soudu I. stupně zrušil a dle § 221 odst. 1 písm. a) o.s.ř. mu věc vrátil k dalšímu řízení.
31. V dalším řízení soud I. stupně nejprve vyzve žalovanou, zda souhlasí s částečným zpětvzetím žaloby ze dne 6. 11. 2019 co do částky 32 399,43 Kč a poté rozhodne dle § 96 o.s.ř. Následně po doplněném dokazování ve věci znovu rozhodne rozsudkem, kdy do rozhodnutí o nákladech řízení, v případě jejich přiznání žalobkyni, promítne i procesní zavinění žalobkyně na částečném zastavení řízení dle § 146 odst. 2 o.s.ř. V novém rozhodnutí neopomene soud I. stupně rozhodnout též o náhradě nákladů řízení odvolacího (§ 224 odst. 3 o. s. ř.). Právním názorem vysloveným v rozhodnutí odvolacího soudu je soud I. stupně vázán (§ 226 odst. 1 o. s. ř.)

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné /§ 238 odst. 1 písm. k) o. s. ř./.

Praha 20. října 2020

JUDr. Milan Chmelíček v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje B. N.